

ACTUALITEIT IN HET KORT

ACTUALITÉ EN BREF

1. ALGEMEEN HANDELSRECHT/DROIT COMMERCIAL GÉNÉRAL

*Olivier Vanden Berghe¹, Grégory Sorreaux² en
Alexandre Defossez³*

Wetgeving/Législation

Wetsvoorstel van 10 augustus 2012 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek wat de regeling op dag- vaarding betreft

RECHTSPLEGING

Inleiding van de zaak – Dagvaardingsexploot

PROCÉDURE JUDICIAIRE

Introduction de l'affaire – Exploit de citation

In geld waardeerbare geschillen kan men steeds regelen voor de zittingsdatum en zo bepaalde kosten vermijden. Indien het origineel van het dagvaardingsexploot door de gerechtsdeurwaarder nog niet werd neergelegd ter griffie van de betrokken rechtsmacht zijn nog geen kosten van rolstelling verschuldigd. Bovendien zal in dat geval ook geen rechtsplegingsvergoeding aan de eisende partij verschuldigd zijn.

Een wetsvoorstel van 14 september 2012 voorziet dat artikel 702 van het Gerechtelijk Wetboek, hetwelk de vermeldingen aanduidt die op straffe van nietigheid in de dagvaarding dienen te worden vermeld, aangevuld wordt met de vermelding van de mogelijkheid van de regeling op dagvaarding en, in voorkomend geval, de afrekening met mogelijkheid tot regeling voor de zittingsdatum.

Gelet op de relatief korte termijn in de praktijk tussen het betekenen van de dagvaarding en de inschrijving van de zaak op de rol, is het maar de vraag of dit wetsvoorstel ook daadwerkelijk zijn doelstelling zal bereiken.

O.V.B.

Wetsvoorstel van 14 september 2012 betreffende de bestrijding van betalingsachterstand bij handels- transacties voor ondernemingen en aanbestedende overheden

HANDELSTRANSACTIES

Betalingsachterstand bij handelstransacties

1. Advocaat te Brussel.
2. Avocat à Bruxelles.
3. Assistant ULg.

TRANSACTIONS COMMERCIALES

Retard de paiement dans les transactions commerciales

Op 14 september 2012 werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een wetsvoorstel ingediend met het oog op het wijzigen van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties en het koninklijk besluit van 1996 betreffende de algemene aannemingsvoorwaarden voor overheidsopdrachten. Dit wetsvoorstel beoogt de omzetting van de EU-richtlijn 2011/07/EU van 16 februari 2011.

De standaard betalingstermijn blijft 30 dagen, waarvan partijen kunnen afwijken voor zover deze afwijking niet kennelijk onbillijk is voor de schuldeiser. Voor overheidsinstanties wordt in het wetsvoorstel een licht afwijkende regeling voorzien inzake betalingstermijn.

In toepassing van de nieuwe richtlijn voorziet het wetsvoorstel dat de referentie-interestvoet vermeerderd wordt met acht procentpunten (momenteel zeven procentpunten). Naast de interesten zal de schuldeiser daarenboven zonder aanmaning recht hebben op een vast bedrag van 40 EUR.

Het wetsvoorstel voorziet een automatische en kosteloze aflevering van de expeditie van het uitgesproken vonnis.

O.V.B.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 7 september 2012

Zaak: C.11.0630.N

VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST

Gevolgen verbintenissen tussen partijen – Algemeen

OBLIGATIONS CONVENTIONNELLES

Effets des obligations entre parties – Généralités

Het Hof stelt in een arrest van 7 september 2012 dat de feitenrechter op grond van de billijkheid overeenkomstig artikel 1135 BW de bepalingen van de overeenkomst niet kan wijzigen.

Volgens dit artikel verbinden overeenkomsten niet alleen tot hetgeen daarin uitdrukkelijk bepaald is, maar ook tot alle gevolgen die door de billijkheid, het gebruik of de wet aan de verbintenis, volgens de aard ervan, worden toegekend.

Het Hof vernietigt het vonnis dat vaststelt dat de huurovereenkomst een schadebeding bevat uitsluitend

in geval van ontbinding van de overeenkomst lastens de huurder en oordeelt dat dit beding ook toepassing dient te vinden in geval van ontbinding lastens de verhuurder gelet op het wederkerig karakter van deze overeenkomst en de billijkheid.

O.V.B.

Hof van Cassatie 7 september 2012

Zaak: C.11.0667.N

RECHTSMIDDELEN

Hoger beroep – Voorwaarden hoger beroep – Algemeen VOIES DE RECOURS

Appel – Conditions de l'appel – Généralités

Het hof van beroep te Gent heeft zich in twee arresten van 10 maart 2010 en 18 mei 2011 uitgesproken over de ontvankelijkheid van het hoger beroep ingesteld door twee schuldenaars tegen hun schuldeiser nadat deze laatste zijn schuldvordering op tegenstelbare wijze had overgedragen, na datum van het bestreden vonnis maar voor het instellen van hoger beroep, aan de overnemer.

Volgens het hof van beroep was het ingestelde hoger beroep tegen de overdrager van de schuldvordering onontvankelijk nu deze vanaf het ogenblik van de overdracht niet langer in rechte kon optreden en de overnemer vanaf dat punt de overdrager zowel als materiële als formele procespartij heeft opgevolgd. Bijgevolg dienden volgens het hof van beroep de schuldenaars, die kennis hadden van de overdracht, hoger beroep in te stellen tegen de overnemer.

Het Hof van Cassatie bevestigt vooreerst dat de ontvankelijkheid van het hoger beroep de openbare orde raakt zodat de appelrechter dit ambtshalve kan onderzoeken.

Het Hof vernietigt evenwel de beslissing van het hof van beroep en stelt dat, indien de schuldvordering werd overgedragen, de schuldenaar van de overgedragen schuldvordering hoger beroep kan instellen hetzij tegen de oorspronkelijke schuldeiser (zoals gebeurde), hetzij tegen de overnemer, de nieuwe schuldeiser.

O.V.B.

Cour de cassation 10 septembre 2012

Aff.: C.10.0636.F

CONTRATS SPÉCIAUX

Prêt – Prêt à usage

BIJZONDERE OVEREENKOMSTEN

Lening – Bruikleen

La Cour définit dans son arrêt du 10 septembre 2012 le prêt à usage comme un contrat par lequel l'une des parties livre une chose à l'autre pour s'en servir, à la charge de la rendre après s'en être servie.

Une convention transactionnelle prévoyait qu'une des parties pouvait occuper l'immeuble de l'autre, gratuite-

ment et pour une durée illimitée. Le jugement attaqué avait considéré qu'il s'agissait d'un contrat d'occupation *sui generis* et non d'un prêt à usage, dès lors que ladite convention prévoyait une occupation pour une durée illimitée, alors que le prêt implique une restitution de la chose prêtée. La Cour de cassation a cassé cette décision. Le seul fait que le contrat par lequel l'une des parties livre une chose à l'autre pour s'en servir ne stipule aucun terme n'exclut pas que le preneur soit tenu de restituer cette chose et, dès lors, que ce contrat s'analyse en un prêt à usage.

O.V.B.

Cour de cassation 24 septembre 2012

Aff.: C.10.0676.F

PRESCRIPTION (DROIT CIVIL)

Interruption et suspension

VERJARING (BURGERLIJK RECHT)

Stuiting en schorsing

Dans son arrêt du 24 septembre 2012, la Cour de cassation précise que la survenance d'une force majeure au cours de l'écoulement d'un délai préfix (donc non susceptible de suspension ou d'interruption) n'entraîne la prorogation de celui-ci qu'à concurrence du temps nécessaire pour agir et non sa prolongation d'une durée équivalente à celle de l'empêchement.

O.V.B.

Cour de cassation 26 septembre 2012

Aff.: P.12.0377.F

OBLIGATIONS DELICTUELLES

Faute – Imputabilité – Faute de la victime

VERBINTENISSEN UIT ONRECHTMATIGE DAAD

Fout – Schuld – Fout van het slachtoffer

La Cour rappelle dans son arrêt du 26 septembre 2012 que l'indemnisation de la victime est limitée lorsqu'elle a elle-même commis une faute en relation causale avec son propre dommage.

Le moyen soutenu par les demandeurs, que le juge a violé l'article 1382 du Code civil en partageant les responsabilités entre l'auteur d'une infraction et la victime en fonction de la gravité de leurs fautes respectives, est rejeté par la Cour.

En partageant les responsabilités respectives, le juge tient compte de l'importance relative des différentes fautes, c'est-à-dire de leur pouvoir causal, de leur plus ou moins grande aptitude à engendrer le sinistre, de leur incidence sur la réalisation du dommage. La Cour rappelle que la gravité de la faute n'est pas un critère permettant de discerner si une faute est causale ou non. En revanche, la gravité se définissant comme le caractère de ce qui peut entraîner de lourdes conséquences, il n'est pas interdit au juge de se référer à cette notion, ainsi